

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **prof. Ing. V. M., DrSc., dr. h. c.**, zast. JUDr. Martinem Vlčkem, CSc., advokátem, se sídlem Anglická 4, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6 - Dejvice, zast. Mgr. Martinem Pujmanem, advokátem, se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2018, č. j. 6 A 141/2018 - 39, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadl shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí rektora Českého vysokého učení technického v Praze (dále jen „ČVUT“) ze dne 4. 7. 2018, č. j. 216/18/51911/rekvp. Uvedeným rozhodnutím rektora bylo potvrzeno původní rozhodnutí rektora č. j. 179/18/51911/rekvp o odvolání stěžovatele z funkce ředitele Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky (dále jen „CIIRC“), proti němuž se stěžovatel odvolal.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozí stěžovateli újma spočívající v narušení či znemožnění dokončení probíhajících projektů realizovaných na CIIRC, včetně možného odchodu významných vědeckých pracovníků z instituce, újmy na veřejných financích, ohrožení dobrého jména ČVUT a ztráty důvěry partnerských organizací ČVUT; a dále újma představovaná ztrátou stěžovatelovy vlastní vědecké i manažerské reputace. Stěžovatel rovněž připojil názor, dle něhož by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem, a naopak jeho nepřiznáním by byl poškozen veřejný zájem na efektivně fungujícím výzkumu a zasaženo do práv třetích osob zastavením realizovaných projektů.

[3] K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se žalovaný vyjádřil s tím, že ohrožení stávajících projektů CIIRC by bylo toliko újmu žalovaného,

nikoliv stěžovatele, a není tedy důvodem k přiznání odkladného účinku ve prospěch stěžovatele, a zároveň vyvrátil reálnou možnost takového ohrožení, kdy kontinuita fungování CIIRC byla zajištěna pověřením blízkého spolupracovníka stěžovatele k dočasnému výkonu funkce ředitele. Újmu na reputaci stěžovatele vyvrací žalovaný s tím, že jeho vědecká reputace nebyla nikdy zpochybněna. Ohrožení manažerského renomé pak dle žalovaného stěžovatel dostatečně nekonkretizoval a i pokud by zde skutečně hrozila újma, nedosáhla by takové intenzity, aby bylo nutné přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Oproti tomu žalovaný shledává hrozbu újmy jemu samotnému v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tím by dle žalovaného došlo ke zdvojení výkonu funkce ředitele CIIRC, kdy by stěžovatel mohl dočasně opětovně vykonávat tuto funkci, a následně by v případě neúspěchu jeho kasační stížnosti musely být úkony jím vykonané v mezidobí do meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zneplatněny. Následky přiznání odkladného účinku by pak znamenaly větší újmu pro žalovaného než pro stěžovatele. Podle mínění žalovaného tak nejsou pro přiznání odkladného účinku splněny zákonné podmínky, a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[4] Kasační stížnost nemá dle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat pouze na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud především posuzoval, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného usnesení městského soudu pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[8] V první řadě stěžovatel namítá újmu spočívající v ohrožení realizovaných projektů a dalších souvisejících dopadů na činnost CIIRC. V tomto případě se však skutečně jedná o újmu žalovaného, nikoliv osoby stěžovatele. Stěžovatel CIIRC pouze vedl jako ředitel a dopady na další fungování tohoto institutu se tak jeho osoby přímo nedotknou (snad jen v rovině jeho vnitřního vztahu k institutu, což však nelze v kontextu návrhu na přiznání odkladného účinku vykládat jako újmu). Tato námitka tak nemůže být považována za důvod k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve prospěch stěžovatele. Dále

pokračování

stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že nepřiznáním odkladného účinku by mu vznikla „nenabraditelná újma spočívající ve ztrátě jeho odborné reputace ve smyslu nikoliv pouze vědeckého renomé, ale rovněž ve smyslu renomé manažerského“. Toto tvrzení stěžovatel blíže nespecifikoval ani neodůvodnil. Lze tedy pouze zmínit, že pokud stěžovatel považuje své renomé za ohrožené odvoláním jeho osoby z funkce ředitele CIIRC, pak tato událost vešla ve známost již se samotným odvoláním, a případná újma tak nemůže být důvodem k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli, s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Tvrzená újma stěžovatele nepředstavuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, např. žalovanému. Tomu může vzniknout újma v důsledku absence právní jistoty o jednání ředitele CIIRC v situaci, kdy by mohl stěžovatel opětovně vykonávat funkci ředitele. Stěžovatel svá tvrzení o hrozící nepoměrně větší újmě ani řádným způsobem neprokázal, neboť nijak blíže nespecifikoval, jakým způsobem by se měla namítaná újma dotknout přímo jeho osoby. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[10] V projednávané věci stěžovatel neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[11] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu